

Universitätsbibliothek Wuppertal

Omnia Divini Platonis Opera

Plato

Basileae, 1551

Kolophon

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-245](#)

ut comprehēsos quoq; mundi labores seculis traderet: nisi diuinus quidam mentibus nostris spiritus inesset: quo complexum notitiamq; tātarum attingeret rerum. Transīs itaq; non in mortem Axioche, sed in immortalitatem: non in amissionem bonorum, sed in syn ceriorem eorum perceptionē, neq; ad uoluptates mortali confusas corpori, sed ab omnibus prorsus molestijs purgatas. Illuc enim ex hoc solutus carcere proficisceris, ubi requie ta lotaç; omnia, & nulla fathiscentia senecta: tranquillamq; illuc perages uitam, ab omnibus liberam incōmodis, & serena placidam quiete, rerum contemplans naturam: atq; philosophiæ non ad turbam, neq; in speciem, sed ad puram germanamq; deditus ueritatem.

A X. In contrariū me Socrates hac oratione distulisti. Non enim metus iam me, sed desiderium tenet moris. Vtq; ego rhetores imitatus grandius aliquid dicam, iamdudū superna mente concipio, et immensum illum diuinumq; recenseo cursum, collegiq; ex infirmitate me: sumq; iterum quasi nouus effectus. S O C. Si uis autem aliam etiam rationē cape, quam retulit mihi Gobrías Magus. Is dicebat secundū Xerxis in Græciam transitum auum suum sibi cognominem missum esse in Delum, quo eam tueretur insulā, in qua bina sunt numina prognata. Ibi illum ex æneis quibusdam tabulis quas attulissent ab Hyperboreis Opis & Hecaergus, didicisse animam postea q; corpore sit exoluta in ignotum quendam locum subterraneo discedere recessu, in quo Plutonis sit regia nihilo minor q; aula louis. Terra & enim mundi medium tenente ambitū eius esse globosum: cuius alterum quidem semiorbem dī superi acceperint, inferi alterū: atq; hi quidem fratres illorū, hi uero filij fratum. Vestibula autem qua aditus ad Plutonis est regnum, ferreis esse claustris atq; clauibus offīrmata. Aperientem illa fluuius excipit Acheron: post quem Cocytus est. Eos ubi quis traiecerit, ad Minoem & Rhadamanthū est accedere necesse. Vocat hunc campum ueritatis, inq; eo iudices sedent, recognoscentes eorum qui aduenerint uniuscuiusq; uitam, & qua quisq; ratione corpus inhabitans ætate peregerit. Nec mentiē di illuc ulla facultas. Quibuscunq; autē in uita melior aspirauerit dēmon, ī sedes incolunt piorum: ubi omnes horæ scatent omnigena fructuū ubertate, fontes puris labūtur aquis, uarijs prata omnīmoda floribus uernant, conuentus sunt philosophorū, theatra poetarū, exultantiū corona, musiciq; concentus. Ad hæc instructa diligenter conuiua, & ipsa se se suppeditans affluentia uiūctus. Non enim frigus illis, non æstus est grauis, sed temperatus aer funditur mitibus solis radijs illustratus. Hic etiam initiatīs est dignatio quædā, & religiosa ibidem quoq; peragunt sacra. Quomodo ergo nō hic tibi honor habebitur collegæ deorū? Herculem nāq; Liberumq; patrem descendentes ad inferos priscus est sermo hic initiatos fuisse, & fiduciam quo illuc irent, ab Eleusina conceptam esse. At illi quibus per scelera uita fuerit peracta, per Tartarum à Furijs ad erebū chaosq; rapiuntur, ubi impiorum est locus, inexplicabiliq; Danai filiarum urnæ. ubi Tantali sitis, præcordia Tityi, Sisyphi inexplicitū saxū, cuius finis ab alio incipit rursus labore. Ibi circūlambētibus eos feris, indesinenter lampadibus adusti, & omnium poenarum afflīcti cruciatu, tormentis laniantur immensis. Ista quidem ex Gobria ego audiui, tuum uero de eis erit Axioche iudicium. Illud namq; ratione adductus solum scio cōstanter, quod omnis immortalis est anima quæcunq; ex hoc loco transfertur & prorsus expers doloris. Siue sursum ergo Axioche, siue deorsum beatus sis oportet, qui probe pieq; uixisti. A X. Pudet me Socrates dicere tibi quiddam. Tantum abest ut timeam mortem, ut nunc eius etiam teneat amore, usque adeo & hæc mihi, & illa persuasit oratio. Contemno etiam uitam, ut qui sim in melius domicilium transiurus: nuncq; paulatim ea quæ dicta sunt, ipse mecum recensembo. Tu uero meridie fac adūsis mi Socrates, s o c. Faciam ut dixisti. Ego quoq; ad Cynosarges unde huic uocatus sum, redeo ad ambulationem.

F I N I S.

BASILEAE APVD HIER. FROBENIVM ET NIC.
EPISCOPIVM, AN. M D LI.
MENSE MARTIO.